

Nr. 9 (37)/ SEPTEMBRIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

O carte de ținut pe noptieră

Lăcrimioara IVA

„Nu există un motiv mai mare să plângi decât să uiți a plânge.”
Seneca-

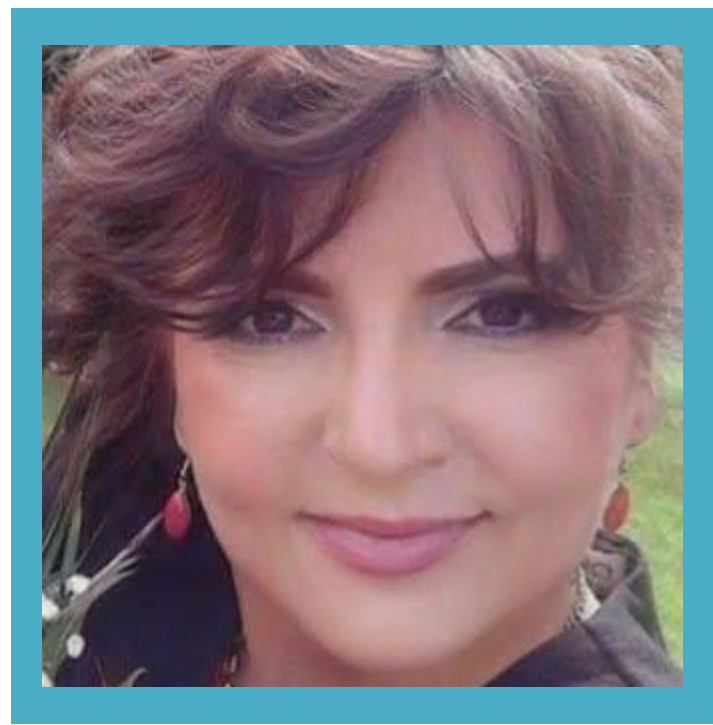
Plânsul este o reacție naturală la unele emoții. Plângem ca reacție la stres, frustrare, durere și chiar bucurie. De asemenea, plângem pentru a ne exprima sinceritatea sau aversiunea. Datorită plânsului reușim să ne gestionăm durerea și suntem capabili să ne recunoaștem emoțiile, să ne ascultăm și să ne simțim mai bine. Cu toate acestea, se întâmplă adesea să nu putem plânge. De ce se întâmplă aceasta?

Cartea Mihaelei CD deschide mintea și vindecă... pentru că prin povestea de viață a personajelor, ne conectează cu lumea, ne oferă modele de identificare sau stimuli pentru a scăpa de un anumit tip de disconfort.

Autoarea ne permite să călătorim și să facem parte din „lumea Anei” pentru a-i descoperi profunzimea. Este o călătorie care ne va ajuta să înțelegem, ne va îndemna să acceptăm diversitatea. Pe parcursul acestei călătorii vom acumula experiențe, ne va înflori speranța, vom avea certitudinea că...„va fi bine!”

Mihaela CD scrie în detaliu, niciodată previzibil. Scrie cu atâta intensitate și precizie încât „acțiunea” pare desprinsă dintr-un film. În plus, intriga se desfășoară cu fel și fel de întorsături și te ține în suspans, arată ce înseamnă a fi incapabil atunci când destinul își dezlănțuie furia. Ana va accepta sau nu superioritatea acestuia?

Viața este plină de pierderi. Cu toții experimentăm pierderi la un moment dat, pierderi care pot fi greu de depășit, însă le putem folosi pentru a învăța despre noi înșine și despre viață. Ființele umane sunt făcute să suporte dificultăți, dureri și evenimente neașteptate. Un doliu este un eveniment care îndurerează. După un doliu se schimbă viața și percepția asupra acesteia iar durerea provocată va însoți persoana îndoliată pentru o lungă perioadă de timp, uneori pentru totdeauna. Dispariția unei persoane dragi este un eveniment șocant, pierderea ireversibilă și durerea pe care o implică nu sunt niciodată lucruri ușor de rezolvat. Unele persoane îndoliate se agață de amintiri și se „ghemuiesc” în propria lor durere, altele preferă să privească înainte și caută noi stimuli pentru a ieși din „cochilie”. Cum va trece Ana peste „blocajul emoțional”, în cazul în care acesta se va instala din cauza loviturilor necruțătoare ale

destinului? Va accepta „doliul”? Îi va reapare interesul pentru ceilalți și va avea noi proiecte de viață? Va găsi modalități de a da un sens durerii și suferinței?

Copiii pot da părinților o putere incredibilă, chiar și în cele mai dificile momente ale acestora. Copiii Anei o vor ajuta să mergă înainte și să își reînnoiască speranța?

Să te îndrăgostești din nou după moartea partenerului tău este posibil și de dorit. Va exista această posibilitate și pentru Ana?

Mihaela CD ne ajută să înțelegem că pentru a merge înainte nu trebuie să ignorăm durerea, ci trebuie să simțim, să acceptăm, fără nicio teamă. După un doliu ne schimbăm și este corect să acceptăm schimbarea! Numai așa vom reuși să trăim o viață în care durerea, în timp ce ne însoțește, să nu ne copleșească.

„Femeia care a uitat să mai plângă” stârnește emoții, emoții care ar putea să-l conducă pe cititor ...la un plâns eliberator. Acesta s-ar putea să creadă că plânge doar din cauza poveștii, însă de fapt va plânge și din cauza propriilor experiențe.

Visele premonitorii pot fi definite ca acele imagini și situații pe care le trăim și le vedem atunci când dormim și care se repetă uneori în realitate, într-un mod identic sau în orice caz foarte asemănător. Visele au fascinat ființele umane încă din timpurile preistorice, însă datorită lui Sigmund Freud au devenit un instrument în cultura populară, un instrument pentru a ne cunoaște pe noi înșine. Ana va reuși să interpreteze sensul viselor sale premonitorii? Va reuși să se cunoască pe ea însăși?

Cât este de subțire firul dintre real și ireal? Mihaela CD întreține suspansul, stimulează curiozitatea și atenția printr-o intrigă complexă, bine structurată, plină de anticipări și regresii, cu un ritm antrenant iar viteza acțiunii crește și coboară, ca valurile unui ocean.

Personajele din cartea Mihaelei CD nu sunt previzibile, stereotipe și neinteresante, acestea fiind bine dezvoltate și credibile în modul lor de a se exprima și de a interacționa. Autoarea nu a căzut în „capcana” de-a spune același lucru în moduri diferite iar fiecare parte a cărții ajută la continuarea intrigii. Cititorul nu va trebui să citească o propoziție sau un pasaj de mai multe ori pentru a-i înțelege sensul, fiindcă Mihaela CD își exprimă ideile în mod clar și folosește un limbaj potrivit contextului. Cuvintele acesteia sunt simple, cuvintele simple fiind de obicei cele mai eficiente: stârnesc emoții profunde și transformă locurile comune în locuri speciale. Autoarea nu „insistă” pe descrierea locurilor, însă valorifică peisajul sufletesc al fiecărui personaj în parte.

„Femeia care a uitat să mai plângă” m-a fascinat în așa măsură încât am recitat anumite pagini ale cărții de mai multe ori. Mulți scriitori au „scrisul” în inimă, însă doar câțiva sunt capabili să scrie atât de simplu și cu atâta profunzime. Fiecare cuvânt își are locul cuvenit și transmite „energie” celor care doresc cu adevărat să experimenteze o călătorie interioară pentru a găsi acolo forța necesară de a continua lupta cu destinul. În cartea Mihaelei CD am regăsit călătoriile mele interioare, reflecțiile, entuziasmul și disconfortul meu. Am plâns și uneori am uitat să o fac...

Vorbele rău intenționate din spatele oamenilor au făcut întotdeauna parte din fiecare comunitate, mare sau mică. Dacă oamenii vorbesc de rău despre tine, probabil că nu este deloc vina ta. Nu poți controla ce spun alții despre tine, însă poți alege cum să reacționezi. Dacă oamenii vorbesc de rău despre tine, cel mai bun lucru pe care îl poți face este să-i ignori. Ana va ignora „bârfele”?

Mihaela CD scrie cu dragoste și empatie, sentimente care au ieșit și s-au unit cu universul, așteptând ca fiecare cititor să preia „substanța” necesară pentru propria călătorie interioară. Autoarea este delicată și profundă când vorbește despre sentimente, nu riscă niciodată să fie plictisitoare, emană poezie fără a scrie în versuri, fără metafore forțate, fără accent.

Mihaela CD are abilitatea de a răsturna cursul evenimentelor și simțul poveștii... cu un singur cuvânt sau o simplă propoziție. „Femeia care a uitat să mai plângă” este acea carte pe care o ții pe noptieră, mereu lângă tine, știind că fiecare pagină te poate înțelege cu adevărat!

Sfârșitul unei povești poate face diferența între o poveste grozavă și una mai puțin grozavă iar autoarea știe acest lucru, reușind să creeze un final surpriză care să dea sens semnelor de întrebare ale conflictului personajului, dar să lase ceva important nerezolvat, pentru a stimula imaginația cititorului.

„Femeia care a uitat să mai plângă” are un final surprinzător. Autoarea îi va da posibilitatea cititorului să-și imagineze rezultatul poveștii fără a-i spune în mod explicit cum să interpreteze o schimbare de ultimă oră a evenimentelor sau o revelație, însă îi oferă acestuia elementele pentru a-și putea imagina cum vor decurge lucrurile.

Cetatea Cavalerilor

2023 – ANUL IULIU MAIU !

NR. 9(37) SEPTEMBRIE-2023

Povestea Anei poate avea mai mult de un final, însă îmi place să cred că... indiferent de finalul ales de cititor, până la urmă „va fi bine”! Îngerii păzitori spun întotdeauna adevărul! Da, va fi bine!

Lăcrimioara Iva-
scriitoare, poetă, membru al Uniunii Scriitorilor din România,
redactor șef la Magazin critic și Cutezător,
redactor șef la Sintagme codrene,
președinte Euro Education Sardinia.

